

NAMTURĪBAS LOMA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Kol. 1:16-18; Ebr. 4:14-16; 3. Jāņa 3, 1. Moz. 6:13-18; Atkl. 14:6-12; 1. Pēt. 1:15, 16.

ATMIŅAS PANTS:

“Dievs jūs nav aicinājis nešķīstībai, bet svētumam” (1. Tes. 4:7).

Namturības dziļuma un plašuma dēļ ir viegli pazust lielajā kopbildē, tās pretstatu samulsinātiem un plašumu pārpludinātiem. Namturība ir vienkārša, tomēr arī sarežģīta, un tādējādi var tikt viegli pārprasta. Tomēr ne kristieši, ne baznīca nevar pastāvēt vai darboties bez tās. Būt kristietim nozīmē arī būt labam pārvaldniekam.

“Tā nav ne teorija, ne filosofija, bet darba programma. Tas patiesībā ir kristīgās dzīves likums. [...] Tā ir nepieciešama pienācīgai dzīves izpratnei, un būtiska patiesai, dzīvai reliģiskajai pieredzei. Tā nav vienkārši prāta piekrišana, bet tā ir gribas darbība un noteikta, apņēmīga rīcība, kas skar visu dzīves perimetru.” (LeRoy E. Froom „Stewardship in Its Larger Aspects” (Mountain View: Calif., Pacific Press Publishing Association, 1929), p. 5)

Kādi ir daži galvenie principi, ko nozīmē būt kristīgam namturim? Šajā nedēļā vairāk aplūkosim, kādas ir namturības lomas kristieša dzīvē. To mums palīdzēs interesanta līdzība: ratu ritenis.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. martā.

Kristus kā centrs

Jēzus ir centrālais tēls viscaur Bībelē (Jāņa 5:39), un mums ir jāredz sevi attiecībā ar Viņu. Viņš ir samaksājis grēku sodu un ir "izpirkšanas maksa par daudziem" (Marka 10:45). Jēzus ir autoritāte Debesīs un virs zemes (Mat. 28:18), un visas lietas ir Viņa rokās (Jāņa 13:3). Viņa vārds ir augstāks par visiem citiem, un kādu dienu visi ceļi locīsies Viņa priekšā (Fil. 2:9-11).

"Jēzus ir dzīvs visa centrs." (Elena Vaita "Evaņģelizācija", 186. lpp.)

Kristus ir mūsu namturības sirds un mūsu spēka avots. Pateicoties Viņam, mēs varam dzīvot vērtīgu dzīvi, parādot visiem, ka Viņš ir galvenais, uz ko ir pavērsti mūsu skati. Pāvils varbūt piedzīvoja daudz pārbaudījumu, bet, lai arī kur viņš atradās un kas ar viņu notika, viņam bija viena dzīves prioritāte: "Jo dzīvot man nozīmē – Kristus un mirt man ir ieguvums" (Fil. 1:21).

Izlasi Kol. 1:16-18, Rom. 8:21 un 2. Kor. 5:17. Ko šie panti mums stāsta par to, cik centrāls Jēzus ir visā, kas ir ap mums? _____

Nav patiesas namturības, ja Kristus nav mūsu centrālajā būtībā (Gal. 2:20). Viņš ir "svēt-laimīgās cerības" centrs (Tit. 2:13) un "Viņš ir pirms visa, un viss ir dibināts Viņā" (Kol. 1:17). Kā ass ir riteņa centrā un tādējādi nes ratu smagumu, tieši tāpat Kristus ir pārvaldnieka dzīves centrā. Kā stipra ass nodrošina stabilitāti, ļaujot riteņiem griezties, tieši tāpat Jēzus ir stabils mūsu kristīgās dzīves centrs (Ebr. 13:8). Viņa ietekmei vajadzētu būt redzamai visā, ko mēs domājam un darām. Visi namturības aspekti griežas ap Kristu un atrod centru Viņā.

"Jo bez Manis jūs neko nespējat darīt" (Jāņa 15:5). Namturības centrs nav tukšs bezdibenis, bet dzīvā Kristus realitāte, kas darbojas mūsos, lai veidotu raksturus šai dzīvei un mūžībai.

Viena lieta ir teikt, ka Jēzus ir mūsu dzīves centrā, bet pavisam kas cits ir dzīvot tā, ka Viņš ir centrā. Kā jūs varat būt droši, ka Jēzus patiešām dzīvo jūsos, kā Viņš ir apsoliļis, ja jūs Viņu ielaidīsiet? _____

Svētnīcas doktrīna

Neviens parasti nedomā par svētnīcu namturības kontekstā. Tomēr saikne pastāv, jo svētnīca ir ļoti svarīga mūsu ticības sistēmā, un namturība ir daļa no šīs sistēmas. “Pareiza izpratne par [Kristus] kalpošanu Debesu svētnīcā ir mūsu ticības pamats.” (Elena Vaita “Evaņģēlizācija”, 221. lpp.) Mums noteikti ir jāsaprot namturības loma šī Bībeles koncepta gaismā.

1. Ķēn. 7:33 apraksta ratu riteni. Mēs ilustrēsim svētnīcas doktrīnu kā riteņa rumbu. Rumba ir piestiprināta pie ass un nodrošina vairāk stabilitātes, ritenim griežoties. Piedzīvojis nāvi un uzvaras pilnu augšāmcelšanos (2. Tim. 1:10), Kristus, pateicoties Savai nāvei, ir pamats Viņa darbam svētnīcā (Ebr. 6:19, 20) un nodrošina stabilitāti mūsu ticībai. No svētnīcas Viņš arī kalpo mūsu labā šeit virs zemes (sk. Ebr. 8:1, 2).

“Balstoties uz “sola Scriptura” [tikai Raksti] principa, bībeliskais adventisms veido savu doktrināro sistēmu no vispārējās svētnīcas doktrīnas perspektīvas.” (Fernando Canale „Secular Adventism? Exploring the Link Between Lifestyle and Salvation” (Lima: Peru, Peruvian Union University, 2013), pp. 104, 105)

Ko šie panti mums stāsta par Jēzus kalpošanu svētnīcā? 1. Jāņa 2:1, Ebr. 4:14-16, Atkl. 14:7.

Svētnīcas doktrīna palīdz atklāt lielo patiesību par glābšanu, kas ir visas kristīgās teoloģijas pamatā. Svētnīcā mēs redzam ne tikai Kristus nāvi mūsu labā, bet arī Viņa kalpošanu Debesu svētnīcā. Mēs varam arī redzēt Vissvētākajā vietā Dieva likuma svarīgumu un pēdējās tiesas realitāti. Tā visa centrā ir glābšanas apsolījums, kas mums ir padarīts pieejams, pateicoties Jēzus izlietajām asinīm.

Namturības loma atspoguļo dzīvi, kas ir noenkurojusies lielajā glābšanas apsolījumā, kā tas ir atklāts svētnīcas doktrīnā. Jo dziļāk mēs saprotam, ko Kristus mūsu dēļ ir izdarījis un ko Viņš dara mūsos tagad, jo tuvāk mēs nākam Kristum, Viņa kalpošanai, Viņa misijai, Viņa mācībai un Viņa nodomam tiem, kas savā dzīvē īsteno namturības principus.

Izlasi Ebr. 4:14-16. Ko mēs šeit atrodam sev savā ciņā ar grēku, ar paša “es” un ar savtīgumu? Kā mēs gūstam spēku un cerību no tā, kas mums šeit ir apsolīts? _____

Kristū centrēta doktrināra ticības apliecība

Svētnīca ir centrā, jo tajā tik spēcīgi ir izteikta lielā patiesība par glābšanu un atklāta krusta nozīme. Visām mūsu doktrīnām vienā vai citā veidā ir jābūt saistītām ar evaņģēlija apsolījumu un glābšanu. Līdzīgi riteņa spieķiem no lielās glābšanas patiesības ticībā Jēzum izriet citas doktrīnas.

“Kristus upuris kā grēka izpiršanas maksa ir lielā patiesība, ap ko sakopotas visas citas patiesības. [...] Tie, kas pēta Glābēja brīnišķīgo upuri, pieaug žēlastībā un zināšanās.” (Elenas Vaitas komentāri, “SDA Bible Commentary” 5. sēj., 1137. lpp.)

Ko Jēzus domāja, atsaucoties uz Sevi kā uz “patiesību” Jāņa 14:6? Salīdzini ar Jāņa 17:17. Kas mums ir jādara ar patiesību? 3. Jāņa 3.

Mūsu doktrīnārā ticības apliecība ietekmē to, kas mēs esam un kādā virzienā mēs ejam. Doktrīnas nav tikai abstraktas teoloģiskas idejas. Visas patiesas doktrīnas ir nostiprinātas Kristū, un visām vajadzētu dažādos veidos ietekmēt to, kā mēs dzīvojam. Kāds varētu pamatoti teikt, ka mūsu kā septītās dienas adventistu identitāte ir vairāk iesakņota doktrīnārās mācībās nekā jebkur citur, jo mācības, ko mēs gūstam no Bībeles, ir tās, kas padara mūs par tiem, kas mēs kā septītās dienas adventisti esam.

Namturības loma ir dzīvot pēc doktrīnārās patiesības, kāda tā ir Jēzū, un darīt to tādā veidā, kas pozitīvi ietekmē mūsu dzīves kvalitāti. “Jūs to esat dzirdējuši un mācījušies patiesībā, kāda tā ir Jēzū, tad atmetiet savu iepriekšējo dzīves veidu un veco cilvēku sevī, kas savās iekārēs nomaldījies iet bojā; atjaunojieties savā prātā un garā. Ietērpieties jaunā cilvēkā, kas radīts pēc Dieva tainībā un patiesības svētumā” (Ef. 4:21-24).

Šajā pantā mēs atrodam, ko nozīmē ne tikai zināt patiesību, bet arī dzīvot pēc tās. Būt pārvaldniekam nenozīmē tikai ticēt doktrīnām, lai arī cik tās būtu pareizas. Būt pārvaldniekam nozīmē izdzīvot šīs patiesības savā dzīvē un saskarsmē ar citiem.

Triju eņģeļu vēstis

Tikai divas reizes Dievs ir brīdinājis pasauli par tuvojošos katastrofu: pirmoreiz ar Noa (1. Moz. 6:13-18, Mat. 24:37), bet otrreiz ar triju eņģeļu vēstīm (Atkl. 14:6-12). Šīs vēstis atvelk priekškaru, lai atklātu unikālu skatījumu uz pasaules notikumiem nākotnē. Mūsu izpratne par šīm vēstīm ar laiku nobriest, bet vēsts un misija vēl joprojām ir taisnošana ticībā Kristum, “kas patiesībā ir trešā eņģeļa vēsts” (Elena Vaita “Evaņģelizācija”, 190. lpp.). Citiem vārdiem, mūsu tagadējās patiesības vēsts būtībā, tās vēsts, ko mēs esam aicināti sludināt pasaulei, ir Jēzus un Viņa lielais upuris mūsu labā.

Izlasi Atkl. 14:6-12. Kas ir šo vēstu galvenā doma? Ko tās pasaka pasaulei? Kādas atbildības gulstas uz mums attiecībā uz šīm vēstīm, un kā tajās iederas namturība? _____

Kā septītās dienas adventistiem mūsu misija ir atklāt triju eņģeļu vēstis ietvertu patiesību, gatavojoties Kristus otrajai nākšanai. Ļaudīm ir jābūt spējīgiem pieņemt lēmumu attiecībā uz mūžību. Namturības loma ir sadarbība ar Dievu misijā (2. Kor. 5:20, 6:1-4).

“Īpašā ziņā septītās dienas adventisti ir nolikti pasaulē kā sargi un gaismas nesēji. Viņiem ir uzticēts pēdējais brīdinājums bojā ejošajai pasaulei. Pār viņiem atspīd brīnīšķīga gaisma no Dieva Vārda. Viņiem ir dots vissvinīgākais darbs – pirmā, otrā un trešā eņģeļa vēsts pasludināšana. Nav cita svarīgāka darba. Viņi nedrīkst ļaut nekam citam pārņemt viņu uzmanību.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 9. sēj., 19. lpp.)

Riteņa stīpa ir tuvu kontakta punktam ar zemi un aino trīs eņģeļu vēstu misiju. Viņu misija ir pasargāt no teoloģiskas pašplūsmas un nosaka mūsu atbildību pēdējo dienu notikumos. Mums ir jābūt šīs vēsts pārvaldniekiem, pasludinot to pasaulei.

Domājot par pēdējo dienu notikumiem, ir tik viegli iekrist grafikos un datumos. Tiem ir sava loma, bet kā, cenšoties sludināt šo vēsti pasaulei, mēs varam pārlicināties, ka turam savā priekšā un centrā Jēzu un Viņa upuri? _____

Namturība

Kristus grib, lai mēs dzīvojam svētu dzīvi. Viņa dzīve ilustrē “svētumu” un kādai vajadzētu izskatīties namturībai augstākajā līmenī (Ebr. 9:14). Mums vajadzētu vadīt savas dzīves tādā veidā, kas iepriecina Dievu, iekļaujot to, kā mēs pārvaldām visu, kas mums ir uzticēts. Namturība ir šī svētuma izpausme.

Salīdzini 1. Pēt. 1:15, 16 ar Ebr. 12:14. Ko nozīmē “būt svētam” un “svētums”? Kā tas saistās ar mūsu namturību? _____

Romieši atklāja, ka ratu ritenis kalpo ilgāk, ja ap stīpu apliek dzelzs apmali. Kalēji uzkarēja metālu, lai to varētu pietiekami izstiept un aplikt ap stīpu. Apstrādājot pēc tam ar aukstu ūdeni, tas cieši piekļāvās stīpai. Tad dzelzs apmale bija tā, kas pieskārs ceļam, ritenim griežoties.

Stīpas dzelzs apmale aino namturību. Tas ir patiesības mirklis, kur mūsu garīgā dzīve nonāk berzē ar praktisko dzīvi. Tur mūsu ticība sastopas ar dzīves kalniem un lejām, piedzīvojot veiksmes un neveiksmes. Tur mūsu ticības apliecība kļūst reāla ikdienas dzīves kritienos un klupienos. Namturība ir ārējais apvalks tam, kas mēs esam un ko mēs darām. Tā ir liecība par mūsu uzvedību un labi vadīto dzīvi. Mūsu ikdienas rīcība, kas atklāj Kristu, ir līdzīga dzelzij ap riteni, kas skar ceļu.

Darbi ir spēcīgi, un tos kontrolē mūsu nodošanās Kristum. Mēs dzīvojam ar šo pārliecību un apsoliņumu: “Es visu spēju Viņā, kas man dod spēku” (Fil. 4:13).

“Dvēseles svētdarīšana Svētā Gara darbības rezultātā ir Kristus dabas iedēstīšana cilvēcē. Evaņģēlija reliģija ir Kristus dzīvē – dzīvs, aktīvs princips. Tā ir Kristus žēlastība, kas atklāta raksturā un īstenota labos darbos. Evaņģēlija principi nevar tikt atrauti no nevienas praktiskās dzīves daļas. Kristieša pieredzes un darba katrai jomai ir jāaino Kristus dzīve.” (Elena Vaita “Kristus līdzības” 384. lpp.)

Paskaties uz savu ikdienas dzīvi, uz savu ikdienas eksistenci. Kas tajā atklāj Kristus realitāti tevī, darbojoties tevī, padarot tevi par jaunu būtni? Kādu apzinātu izvēli tev vajadzētu izdarīt, lai ieraudzītu sevī atklājamies Viņa svētumu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Reizēm ratu riteņiem bija nepieciešama dzelzs apmales atjaunošana, jo, metālam saskaroties ar ceļu, tas mēdza izstiepties. Atjaunošana prasīja dzelzs apmales sišanu un daudzīšanu ar āmuru. Šī dzelzs apmales atjaunošana aino namturību kā praktisku svētdarīšanu. Tā nozīmē iegūt Kristus prātu, reaģējot uz lielākiem vai mazākiem dzīves izaicinājumiem, pat ja process reizēm ir smags un sāpīgs. Vai šis process attiecas uz mūsu naudas izlietošanu, ģimenes attiecībām, nodarbinātību, kas ir tikai dažas jomas, uz visām ir jāreaģē saskaņā ar Kristus prātu. Dažreiz, kā mēs visi to pārāk labi zinām, mums jāapgūst šīs mācības ar smagu sitienu palīdzību.

Nav viegli atjaunot dzelzi. Nav arī viegli atjaunot cilvēka raksturu. Padomā par Pētera piedzīvoto. Viņš bija kopā ar Jēzu visur, bet viņš nebija gaidījis šādus vārdus no Jēzus lūpām: "Bet es esmu lūdzis par tevi, lai tava ticība nemitētos. Un, kad tu būsi atgriezies, stiprini savus brāļus!" (Lūk. 22:32). Drīz pēc tam, pēc Jēzus noliegšanas, Pēteris mainījās, lai arī pēc ļoti sāpīgas un grūtas pieredzes. Savā ziņā viņa namturība tika atjaunota. Pēteris bija atgriezies no jauna, un viņa dzīvei bija jāsāk iet citā virzienā, bet tikai pēc smagiem sitieniem.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kas praktiskai svētdarīšanai ir kopīgs ar Jēzus pamācību: "Aizliedz sevi, lai ņem savu krustu ik dienas un seko man" (Lūk. 9:23)? Kas ir sists krustā (Gal. 6:14)? Kā tas ilustrē svētdarīšanas procesu? Kā praktiska svētdarīšana palīdz mums mācīties domāt līdzīgi Dievam? 1. Kor. 2:16.

2. Kāda ir bijusi tava personīgā pieredze attiecībā uz to, kā sāpīgi pārbaudījumi var mācīt tev spēcīgas mācības par kristīgo dzīvi un sekošanu Kungam? Lai tie, kas var brīvi izstāstīt šādus piedzīvojumus, pastāsta par tiem un ko viņi ir iemācījušies. Ko mēs varam mācīties arī no citu pieredzes?

3. Padomājiet arī par citiem ticības punktiem, pie kā mēs kā septītās dienas adventisti turamies, piemēram, sabats, mirušo stāvolis, radīšana, Kristus otrā nākšana utt. Kādos veidos šiem dažādajiem ticības punktiem vajadzētu ietekmēt mūsu dzīvi kopumā?